

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/220/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513205332
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8513205332.3

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným: 1/ V. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, XXX XX K., občianovi SR, 2/ P. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, XXX XX K., občianke SR, zast. opatrovníkom pre toto konanie Obcou K., 3/ Q. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, XXX XX K., občianovi SR v konaní o zaplatenie 3218,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Žalovaným v 1. - 3. rade súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou podanou dňa 3.10.2013 sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne a žalovaného v 3. rade zaplatiť mu sumu 3 218,40 eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21. 10. 2010 do 4. 8. 2012 vo výške 194,02 eur a ročný úrok z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 3 218,40 eur od 5.8.2012 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava (ďalej len pôvodný veriteľ) uzatvoril so žalovanými v 1. a 2. rade dňa 10. 3. 2005 zmluvu o spotrebnom úvere číslo XXXXXXXXXX (ďalej len zmluva o úvere), podľa ktorej poskytol žalovaným úver vo výške 6 638,78 eur (200 000,--Sk) pri premenlivej úrokovej sadzbe 11,10 % ročne. Žalovaní v 1. a 2. rade sa zaviazali splácať úver v mesačných splátkach po 107,28 eur (3 232,-- Sk) vždy ku 20. dňu v mesiaci. Žalovaný v 3. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Žalobca uplatnil zaplatenie 30 splátok úveru splatných od 20.10.2010 do 20.3.20113 v celkovej výške 3 218,40 eur. Splátky splatné od 20. 08. 2012 do 20. 3. 2013 sa stali splatnými dňa 06. 08 .2012, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami na deň 20. 4. 2005 a konečná splatnosť úveru na deň 20. 3. 2013. Zmluva a Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP) upravovali podmienky čerpania úveru, splácanie úveru, podmienky pri neplnení zmluvných povinností. Zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o úvere v zmysle § 497 a § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ) a podľa zák. č. 258/2001 Z.z o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ). Tvrdil, že na túto zmluvu nie je možné aplikovať ustanovenia § 52-54 Obč. zákonníka (ďalej len OZ), pretože do 31.12.2007 sa tieto ustanovenia vzťahovali len na zmluvu kúpnu, zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v 8. časti OZ a na zmluvu podľa § 55 OZ a na účastníkov úverovej zmluvy sa nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879j OZ, podľa ktorého sa novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 OZ nespravujú nároky vzniknuté pred 1. 1. 2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 1. 1. 2008. Ak pred 1. 1. 2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 1. 1. 2008 posudzovať podľa § 52 - 54 OZ, ale je potrebné aplikovať ZoSÚ ako lex specialis a tiež ObZ. V zmysle § 1 ods.2. Pôvodný veriteľ dňa 28.6. 2012 zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil žalobcovi pohľadávku z predmetnej úverovej

zmluvy vo výške 9 689,49 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 8 212,32 eur, z úroku z omeškania vo výške 724,09 eur, ktorú žalobca v tomto konaní neuplatňoval.

Súd poučil účastníkov konania o ich právach a povinnostiach a žalovaným doručil žalobu a ich vyzval, aby sa k nej v lehote 15 dní vyjadrili.

Žalovaní sa k žalobe v lehote určenej súdom nevyjadrili.

Podaním, doručeným súdu dňa 30.10.2013, vstúpil do konania vedľajší účastník na podporu žalovaných Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, 909 01 Skalica.

Žalobca namietal vstup do konania vedľajšieho účastníka na podporu žalovaných.

Oznámením doručeným tunajšiemu súdu dňa 8. 12. 2014 vedľajší účastník na strane žalovaných Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ z konania vystúpil.

Vzhľadom na to, že žalovaná v 2. rade P. W., sa na adrese trvalého pobytu K. XXX nezdržiava, zdržiava sa na neznámom mieste, zásielky súdu nepreberala, preto jej súd uznesením č. k. 5C/220/2013-64 zo dňa 26.05.2014 ustanovil opatrovníka pre toto konanie Obec K..

Súd vyzval žalobcu a pôvodného veriteľa na predloženie dôkazov, týkajúcich sa postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, a to na predloženie písomnej výzvy pôvodného veriteľa žalovaným na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky a dokladu o jej doručení žalovaným, dôkazu o tom, že žalovaní boli viac ako 90 dní v omeškani so splatením žalovanej sumy pred postúpením pohľadávky a dôkazu o tom, v akej výške bola splatná pohľadávka žalovaných pred postúpením pohľadávky, písomného oznámenia pôvodného veriteľa žalovaným o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a dôkazu o jeho doručení žalovaným alebo dôkazu o ukončení úverového vzťahu pôvodným veriteľom so žalovanými. Pôvodný veriteľ oznámil súdu, že uvedené dôkazy nemá k dispozícii, keďže úverovú zmluvu a celú dokumentáciu odovzdal postupníkovi, t. j. žalobcovi.

Žalobca uviedol, že predložil relevantné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky zo dňa 18.07.2012, ktoré podľa neho zakladá jeho aktívnu legitímáciu na podanie žaloby a súd nemá skúmať ako prejudiciálnu otázku existenciu a platnosť zmluvy o postúpení s poukazom na rozsudok NS SR sp. zn. 4 OBo 210/01 zo dňa 11.6.2003 a uznesenie KS Nitra sp. zn. 9Co/133/2013.

Žalobca, v písomnom vyjadrení, doručenom súdu dňa 29.10.2015, tvrdil, že ust. § 92 ods. 8 ZoB nie je možné spájať s jeho aktívnou legitímáciou ako postupníka pohľadávky. Účelom tohto ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva, ale toto ustanovenie nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v tomto ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Tvrdenie oprel o názor Doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD, LL.M publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky a s jej nedoručením môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. Pôvodný veriteľ ho informoval, že výzva zo dňa 17.1.2012 žalovaným nebola zasielaná doporučene, ale obyčajnou poštovou zásielkou v zmysle bodu 10.3 VOP a zásielka sa považuje pri doručovaní v poštovnom styku v tuzemsku za doručení v tretí deň po jej odoslaní. Z ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, preto banka mohla postúpiť peňažný záväzok ako celok včítane príslušenstva. Pôvodný veriteľ teda splnil všetky povinnosti stanovené v § 92 ods. 8 ZoB, a teda žalovaní boli vyzvaní pôvodným veriteľom na úhradu dlžnej sumy a žalovaní boli čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke v omeškani nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Žalovaní boli ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškani, preto pôvodný veriteľ konal v súlade s ust. § 92 ods. 8 ZoB postúpil pohľadávku na žalobcu. Uviedol, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 6 638,78 eur (200 000,--Sk) pri premenlivej ročnej úrokovej sadzbe 11,10 %, ktorý sa zaviazali platiť v 96 mesačných splátkach po 107,28 eur (3 232,--Sk) počnúc dňom 20. 4. 2005 a s konečnou splatnosťou dňa 20. 3. 2013. Za vedenie účtu bol dohodnutý poplatok vo výške 1,99 eur (50,-- Sk) mesačne. Žalovaní boli ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškani, preto pôvodný veriteľ konal v súlade s ust. § 92 ods. 8 ZoB postúpil pohľadávku na žalobcu.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 8.12.2015, na ktoré predvolal účastníkov konania a ktorého sa nezúčastnil žalobca, jeho právny zástupca, žalovaní v 1. a 3. rade, opatrovník odporcu v 2. rade, ktorým bolo predvolanie riadne a včas doručené. Žalobca ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní z

dôvodu hospodárnosti, trval na žalobe a na svojich písomných vyjadreniach a žiadal, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaní v I. a 3. rade a opatrovník žalovaného v 2. rade neúčast' na pojednávaní neospravedlnili, nežiadal odročiť pojednávanie z dôležitých dôvodov, preto súd prejednal vec v ich neprítomnosti podľa § 101ods. 2 O. s. p.

Súd vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov - vyššie uvedenou zmluvou o úvere (čl. 3), VOP (čl. 6-9), oznámením pôvodného veriteľa žalovaným o postúpení pohľadávky (čl. 10-14), vyhlásením žalobcu o mimoriadnej splatnosti úveru a výzvou na úhradu pohľadávky adresovanou žalovanému (čl.16), zmluvou o postúpení pohľadávky a jej prílohou (čl.19-30), informatívnym výpisom z OR žalobcu, písomnými vyjadreniami žalobcu (čl. 67, 71,80, 91), vyjadrením pôvodného veriteľa (čl. 90), ako aj obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Z predloženej úverovej zmluvy je nesporné, že pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanými v 1. a 2. rade dňa 10. 3. 2005 zmluvu o spotrebnom úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaným úver vo výške 6 638,78 eur (200 000,-Sk) pri premenlivej úrokovej sadzbe 11,10 % ročne. Žalovaní sa zaviazali splácať úver v 96 mesačných splátkach po 107,28 eur (3 232,-Sk) vždy ku 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.4. 2005 a konečná splatnosť úveru bola dňa 20. 3. 2013, splatnosť úrokov bola v posledný deň kalendárneho mesiaca. Poplatok za poskytnutie úveru bol bez poplatku a poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 1,99 eur (50,- Sk) mesačne. Žalovaný v 3. rade uzavrel s pôvodným veriteľom zmluvu o ručení dňa 10.3.2005.

V záverečných ustanoveniach v čl. V. bod 2 zmluvy o úvere dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje. Podľa čl. V. bod 3 zmluvy Všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ObZ a ostatnými právnymi predpismi v tomto poradí. Podľa čl. V. bod 4 zmluvy Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 ObZ spravovať podľa príslušných ustanovení ObZ.

Nespornou skutočnosťou bolo, že pôvodný veriteľ dňa 28. 6. 2012 zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil na žalobcu pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy vo výške 9 689,49 eur, ktorá pozostávala z istiny 8 212,32 eur, riadneho úroku 726,17 eur, úroku z omeškania 724,09 eur a ostatného príslušenstva 26,91 eur. Sumu predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu predstavujúcu úrok z omeškania žalobca v tomto konaní neuplatňoval.

Pôvodný veriteľ oznámil žalovaným v 1. - 3. rade postúpenie pohľadávky na žalobcu listom zo dňa 18.7.2012 a o zaslaní tohto oznámenia predložil podací hárok.

Žalobca nepredložil súdu dôkaz o tom, aby pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 18.7.2012 adresovaným žalovaným v I. - 3. rade a zároveň ich týmto listom vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 9 882,01 eur do 28.7.2012, dôkaz o doručení tohto oznámenia súdu nepredložil.

Žalobca listom zo dňa 22.8.2013 označeným ako pokus o zmier vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy vo výške 13 991,85 eur.

Z informatívneho výpisu OR žalobcu (čl.42) vyplýva, že žalobca nemá v predmete činnosti zapísané vykonávanie bankových činností, t.j. NBS mu neudelila povolenie na vykonávanie bankovej činnosti.

Žalobca tvrdil, že v konaní uplatňuje zaplatenie 30 splátok úveru splatných od 20.10.2010 do 20.3.2013 v celkovej výške 3 218,40 eur, pričom splátky po postúpení pohľadávky, t.j. 20. 8. 2012 do 20.3.2013 sa stali splatnými dňa 18.07.2012, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Sporné ostali tieto skutočnosti, ktoré bolo potrebné v konanie riešiť:

- či predmetný úverový vzťah je potrebné posudzovať len podľa ustanovení ObZ tak, ako to tvrdí žalobca alebo ako vzťah občianskoprávny podľa ustanovení OZ, týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a postúpenia pohľadávky a tiež podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a podľa špeciálnych právnych predpisov - zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ), ZoB,
- či je žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby
- či je platné postúpenie pohľadávky na žalobcu v zmysle príslušných ustanovení OZ a v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, keďže išlo o bankovú pohľadávku
- či pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ písomne vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy a či im doručil túto výzvu,
- či boli žalovaní v omeškaní s platením celej postúpenej pohľadávky viac ako 90 dní pred jej postúpením na žalobcu,
- v akej výške bola splatná pohľadávka z úveru pred jej postúpením na žalobcu a či pohľadávka pôvodného veriteľa v čase postúpenia bola splatná v takej výške, ako ju postúpil na žalobcu,
- či pôvodný veriteľ mohol postúpiť celú, aj keď nesplattnú, pohľadávku,
- či pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky zosplattnil celú pohľadávku, teda či vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a či toto zosplattnenie doručil žalovaným a či mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru žalobca po postúpení pohľadávky
- či pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ neukončil úverový vzťah so žalovaným odstúpením od zmluvy o úvere alebo výpoveďou tejto zmluvy,
- či žalobca má povolenie na vykonávanie bankových operácií od NBS.

Žalobca tvrdil, že je aktívne legitimovaný na podanie žaloby, pretože pôvodný veriteľ mohol postúpiť na neho aj nesplattnú pohľadávku a na aktívnu legitimáciu postačuje, že predložil súdu oznámenie banky adresované žalovaným o postúpení pohľadávky na žalobcu. Pôvodný veriteľ teda mohol postúpiť aj nesplattnú pohľadávku na subjekt, ktorý nie je bankou. Pred postúpením pohľadávky Zákon nevyžaduje, aby banka bola povinná pred postúpením pohľadávky doručiť žalovaným písomnú výzvu na úhradu dlžnej sumy, tvrdil, že banka zaslala žalovaným výzvu na úhradu dlžnej sumy dňa 17.1.2012, ale takúto výzvu banky adresovanú žalovaným súdu nepredložil. Tiež tvrdil, že banka - pôvodný veriteľ - pred postúpením pohľadávky mal právo, ale nie povinnosť, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo ukončiť úverový vzťah so žalovaným buď odstúpením od zmluvy alebo výpoveďou zmluvy. Mimoriadnu splatnosť úveru môže vyhlásiť aj žalobca ako postupník, na ktorého prešli postúpením pohľadávky všetky práva z pohľadávky, t. j. stal sa veriteľom predmetnej pohľadávky.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Uvedený typ zmluvy je upravený v ObZ a patrí medzi tzv. absolútne obchody v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ ObZ. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaní vystupovali akofyzické osoby, ktoré úverom zabezpečovali svoje potreby, teda ako spotrebiteľia, kým pôvodný veriteľ pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, t. j. ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto zmluva spĺňa podmienky spotrebiteľskej zmluvy - spotrebiteľského úveru aj napriek tomu, že v úvodnej časti zmluvy je uvedené, že je uzavretá podľa § 497 až 507 ObZ a tiež napriek ustanoveniu čl. V. bod 3 a 4 zmluvy, podľa ktorého Všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami, VOP, ObZ a ostatnými právnymi predpismi v tomto poradí a vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 ObZ. spravovať podľa príslušných ustanovení ObZ.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ Okrem iného touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 ObZ, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Na prejednávany prípad je možné aplikovať len tie ustanovenia ObZ, ktoré nie sú v rozpore so Smernicou Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len Smernicou 93/13) a s ustanoveniami OZ, týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a postúpenia pohľadávky, s ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa č. 634/1992 Zb. (§ 23a ods.1, 2), s ustanoveniami zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) a ustanoveniami

zákona č. 238/2001 Z.z. o bankách (ďalej len ZoB), účinnými v čase uzavretia úverovej zmluvy a postúpenia pohľadávky, keďže ide o bankovú pohľadávku.

Vzťahy medzi pôvodným veriteľom a žalovanými na základe zmluvy vznikli v období, keď SR už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Slovenská republika je povinná aplikovať európske právne predpisy, ktoré majú prednosť pred slovenskými právnymi predpismi, teda je povinná prednostne aplikovať na prejednávany prípad aj Smernicu Rady č. 93/13 EHS, ktorá bola prevzatá do slovenského právneho poriadku zákonom č. 150/2004 Z.z., účinným od 1.4. 2004, v ust. § 52-54 OZ, ktoré upravujú spotrebiteľské zmluvy.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ku 10.03.2005) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40/znenie-20060413>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 OZ Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 cit. OZ Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 3 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 4 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods.2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené

Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 3 ods. 1 OZ Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 OZ Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 OZ Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Na prejednávaný prípad je potrebné aplikovať aj ustanovenia zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa - účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy Na účely tohto zákona sa rozumie:

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti,

b) predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby,

e) dodávateľom každý ďalší podnikateľ, ktorý priamo alebo prostredníctvom iných podnikateľov dodal predávajúcemu výrobky,

V § 8 ods. 1 zák. o ochrane spotrebiteľa je upravený zákaz klamanie spotrebiteľa, a to: nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné

alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

Podľa § 23a ods. 1 zák. o ochrane spotrebiteľa Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 zák. o ochrane spotrebiteľa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu (§ 52 až 60 OZ)sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 2 ZoSÚ, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy sa na účely tohto zákona rozumie
a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 2 ods. 1 ZoSÚ Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 2 ods. 2 ZoSÚ Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 153 ods 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Súd podrobil súdnej kontrole predmetnú úverovú zmluvu a VOP, a to či VOP sa stali súčasťou úverovej zmluvy, či žalovaní pred podpísaním úverovej zmluvy boli skutočne s nimi oboznámení, či VOP sú platné a či boli individuálne dohodnuté. VOP, účinné 1.8.2002, ktoré mali byť súčasťou úverovej zmluvy, obsahujú 27 strán a pôvodný veriteľ vopred tieto VOP naformuloval a predkladal ich žalovaným. V prejednávacom prípade išlo zo strany banky - pôvodného veriteľa - o spotrebiteľskú typovú, vopred predtlačенú zmluvu, ktorú uzatvárala s väčším počtom občanov. Pôvodný veriteľ vopred pripravil a naformuloval obsah tejto zmluvy, tiež vopred pripravil VOP, kde stanovil podmienky realizácie zmluvy, ako aj podmienky a možnosti postúpenia zmluvy z banky na tretí subjekt a z dlžníkov na tretí subjekt. Žalovaní ako fyzické osoby - spotrebiteľia - žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci, a žalovaný v 3. rade ako ručiteľ - nemali možnosť zasahovať do obsahu vopred naformulovaných podmienok zmluvy o úvere a žalovaný v 3. rade do zmluvy do dohody o ručení a do obsahu VOP a dosiahnuť ich zmenu. Ako slabšia strana nemohli vyjednávať a zmluvu mohli uzatvoriť len za predpokladu, že vopred naformulované podmienky zmluvy prijímú. Súdny už vo viacerých veciach judikovali, že ak VOP sa majú stať súčasťou zmluvy, žalovaní musia byť vopred s nimi oboznámení a tieto VOP musia žalovaní aj podpísať. Súdu je z úradnej činnosti známe, že Slov. sporiteľňa pri uzatváraní úverových zmlúv individuálne nedojednávala s dlžníkmi a ručiteľmi VOP, pred uzavretím zmluvy o úvere, resp. dohody o ručení neoboznamovala klientov s obsahom VOP, ani so Sadzobníkom a podmienkami zmluvy, ale títo mali byť so Sadzobníkom a s podmienkami zmluvy oboznámení len ich zverejnením v priestoroch banky alebo na stránke banky. Žalobca nepreukázal, aby žalovaní pred podpísaním zmluvy boli oboznámení s VOP. Tieto VOP nie sú verifikované ani žalovanými, ani pôvodným veriteľom a teda v zmysle § 40 ods. 3 OZ neboli zmluvnými stranami podpísané, preto v zmysle § 40 ods. 1 OZ tieto VOP neboli platne uzavreté, teda ide o neplatný právny úkon a preto sa nestali súčasťou zmluvy o úvere.

Súd skúmal, či je platné postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi nimi. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že na základe zmluvy uzavretej medzi doterajším veriteľom (postupcom) a treťou osobou (postupníkom) postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi novému veriteľovi, a to buď za odplatu alebo bezodplatne. Postupník sa stane novým veriteľom. Na postúpenie sa vyžaduje písomná forma a

postúpená pohľadávka musí byť v zmluve individualizovaná. Avšak postúpenie pohľadávky nesmie byť v rozpore s citovanou Smernicou Rady 93/13, ani s vyššie uvedenými ustanoveniami § 52-54 OZ, upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy a v rozpore so ZoB, keďže išlo o bankovú pohľadávku. .

Podľa § 2 ods. 1 ZoB, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy Banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá
b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 2 ods. 2 ZoB Banka môže okrem činností uvedených v odseku 1 vykonávať, ak ich má uvedené v bankovom povolení, tieto ďalšie činnosti:

d) správu pohľadávok klienta na jeho účet vrátane súvisiaceho poradenstva,

Podľa § 2 ods. 3 ZoB Bankové povolenie je povolenie na založenie banky alebo na zriadenie pobočky zahraničnej banky a na vykonávanie bankových činností touto bankou alebo pobočkou zahraničnej banky v rozsahu vymedzenom v tomto povolení a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Podľa § 3 ods. 2 ZoB Bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 3 ZoB Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 6 ods. 1 ZoB Činnosť bánk a pobočiek zahraničných bánk podlieha bankovému dohľadu vykonávanému Národnou bankou Slovenska; v rozsahu ustanovenom týmto zákonom podlieha bankovému dohľadu aj činnosť iných osôb a subjektov súvisiacia s činnosťou alebo riadením bánk alebo pobočiek zahraničných bánk. Bankový dohľad sa vykonáva v rozsahu ustanovenom týmto zákonom nad jednotlivými bankami, pobočkami zahraničných bánk alebo inými subjektmi a tiež nad konsolidovanými celkami a subkonsolidovanými celkami (§ 44 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-483/znenie-20060501>>), ktorých súčasťou sú aj banky, a nad finančnými konglomerátmi podľa § 49c <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-483/znenie-20060501>>.

Podľa § 6 ods. 7 ZoB Za výkon bankového dohľadu zodpovedá Národná banka Slovenska.

Podľa § 7 ods. 1 ZoB O udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska.

Podľa § 7 ods. 5 ZoB Výkon bankových činností uvedených v bankovom povolení môže banka začať na základe písomného oznámenia Národnej banky Slovenska o splnení podmienok podľa odseku 4.

Podľa § 9 ods. 1 ZoB Bankové povolenie sa udeľuje na dobu neurčitú a nie je prevoditeľné na inú osobu ani neprechádza na právneho nástupcu.

Podľa § 9 ods. 2 ZoB Bankové povolenie obsahuje presné vymedzenie povolených bankových činností a môže obsahovať aj podmienky, ktoré musí banka alebo pobočka zahraničnej banky splniť pred začatím povolenej činnosti, prípadne ktoré musí dodržiavať pri výkone povolenej bankovej činnosti.

Podľa § 9 ods. 6 ZoB Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné podať príslušnému súdu návrh na zápis povolených bankových činností do obchodného registra na základe bankového povolenia do desiatich dní odo dňa, keď bankové povolenie nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 27 ods. 1 ZoB Banka a pobočka zahraničnej banky vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné riadiť svoje riziká a vykonávať obchody.

Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky (v čase uzavretia zmluvy to bol § 92 ods. 7 zák. o bankách) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou

zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v konaní pred súdom vyriešiť bola otázka, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky a či žalobca je aktívne legitimovaný v tomto spore. ZoB totiž nad rámec pravidiel cesie v OZ sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Dôvody by nemali byť pochybné, pretože banková činnosť a s ňou spojený vznik pohľadávok má na rozdiel od iného druhu podnikania špecifika, najmä pokiaľ ide o dopady finančných produktov na ekonomiku. Súd preto skúmal, či došlo ku platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, účinnému v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu (v čase uzavretia úverovej zmluvy to bolo ust. § 92 ods. 7 ZoB).

Súd je toho názoru, že § 92 ods. 8 ZoB neupravuje výnimky z bankového tajomstva tak, ako to tvrdí žalobca, ale upravuje postup veriteľa pri postúpení bankovej pohľadávky na tretí subjekt.

Postúpenie pohľadávky je síce bežným právnym úkonom a všeobecne môže byť predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj iná ako peňažná, môže byť splatná, nespliatná alebo aj budúca, ale musí to byť pohľadávka určitá a existujúca. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu osobitný predpis (lex specialis) dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Súd je toho názoru, že postúpiť bankovú pohľadávku ZoB umožňuje iba:

- 1/ v tej časti, ktorá je po splatnosti (slovo „v omeškaní so splnením čo len časti záväzku, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomu záväzku postúpiť...“)
2. iba po písomnej výzve na splnenie,
3. výzva musí byť zo strany banky
4. omeškanie trvá viac ako 90 dní.

Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ust. § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca na výzvu súdu nepredložil dôkaz o tom, aby pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky doručil žalovaným písomnú výzvu na úhradu dlžnej sumy s ktorou boli v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapĺňa oznam pôvodného veriteľa, Slovenskej sporiteľne, zo dňa 18.7.2012 adresovaný žalovaným o postúpení pohľadávky. Žalobca tiež nepreukázal, aby žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci boli v omeškaní so splatením celej postúpenej pohľadávky viac ako 90 dní.

Súd dospel k záveru, že v zmysle § 92 os. 8 ZoB môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktorá sa už stala splatnou. Vyplýva to aj z prvej časti druhej vety § 92 ods. 8 ZoB : „Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť (rozumej postúpenie pohľadávky), ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva...“. Z dôvodovej správy k ZoB vyplýva: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúce nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou „ (pôvodný odsek 7 sa stal odsekom osem po novelizácii zák. č. 552/2008 Z.z.).

Podľa názoru súdu mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože v tomto ustanovení je zdôraznený peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“, treba rozumieť nesplácaný ročný dlh. Pripustením argumentácie žalobcu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní s omeškaním dlžníka splácať ročné splátky, by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka môže postúpiť akýkoľvek nesplátny - „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú (v prejednávanej príhode bolo poskytnutie úveru dohodnuté na 8 rokov) na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle ZoB pod dohľad NBS a ktorý nemá povolenie na vykonávanie bankových činností, čo by bolo v rozpore s účelom ZoB a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vystupujúci do zmluvného vzťahu s bankou, neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom. Tento postup by bol tiež v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od banky vyžadovaná v § 27 ods. 1 ZoB a v súlade so Smernicou o nekalých praktikách. Súd nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, ale k tomu je možné pristúpiť len v súlade so zákonom a VOP po tom, čo banka vyhlási predčasne mimoriadnu splatnosť celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je totiž výlučným oprávnením banky, ktoré môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky na nebankový subjekt.

Žalobca na výzvu súdu nepredložil dôkaz o tom, aby banka úver zosplátnila, t. j. vyhlásila predčasnú mimoriadnu splatnosť celého úveru pred postúpením pohľadávky riadnou a doručenou výzvou žalovaným v zmysle ust. § 565 OZ a tiež nepredložil žiaden dôkaz o ukončení úverového vzťahu bankou odstúpením od zmluvy alebo výpoveďou zmluvy pred postúpením pohľadávky. Banka postúpila pohľadávku žalobcovi a postúpenie pohľadávky žalobcovi oznámila žalovaným listom zo dňa 16.7.2012, čo však nepostačuje na to, aby žalobca bol aktívne legitimovaný.

Žalovaný v 1. a 2. rade boli v omeškaní s dlžnými splátkami, ale postúpenie sa týkalo celého dlhu, keďže k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 28.6.2012.

Žalobca predložil súdu oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18.7.2012 adresované žalovaným, ktorým žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a týmto oznámením zároveň vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy vo výške 9 882,01 eur do 28. 07. 2012. Žalobca na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bankového úveru však nebol oprávnený, keďže nemal povolenie udelené NBS na vykonávanie bankovej činnosti, preto na základe tohto oznámenia nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

Podľa názoru súdu špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada NBS, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splátny, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplátny úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať akékoľvek bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať bankové oprávnenie zahŕňa aj správu úveru, aj zosplátnenie úveru ako určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvných podmienok banky.

Ak predmetom postúpenej pohľadávky mala byť suma 9 689,49 eur, potom je zrejmé, že pôvodný veriteľ ako banka postúpil zmluvou uzavretou dňa 28.6.2012 nebankovej spoločnosti aj nezročné splátky úveru, pričom k ich predčasnej splatnosti nedošlo zo strany banky pred postúpením pohľadávky. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2012 na žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., bola nezročná, t.j. neexistujúca pohľadávka, preto je toto postúpenie neplatné a žalobca na základe uvedeného nie je aktívne legitimovaný v tomto spore na podanie predmetnej žaloby.

Súd dodáva, že aktívnou legitímáciou sa rozumie takéto hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencie tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je základnou súčasťou súdneho konania (porov. Rozsudok NS SR z 29.6.2010 sp. zn. 2Cdo 205/2009).

Po zhodnotení vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne legitimovaný, preto žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., t.j. podľa zásady úspechu. Žalovaní v I. - 3. rade boli v konaní úspešní, ale trovy konania si neuplatňovali a zo spisu nevyplýva, aby im nejaké trovy konania vznikli, preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 157 ods. 3 O.s.p. ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.